

vem är jag?

bakom alla dörrar

vem är jag nu för tiden? jag har ingen aning längre. har tappat bort mig själv i mitt skrivande, i mitt lidande, i hela mig. jag ser brister på andra människor och glömmer bort mina egna, jag kan ibland glömma bort allting så att jag ser mig själv som perfekt, men nog vet jag att jag är långt ifrån perfekt. men drömma går alltid, ja drömma får man göra. när ni ser mig kan ni se hur jag skrattar och ler, precis som allting är bra. jag ska inte sitta och säga att allting är dåligt men jag bär på en hel del saker, och dem är ganska tunga. mitt liv är bra! jättebra, men ibland har jag mina svackor, exakt som alla andra här i livet. ni ser mig och ni ser att jag har bra självförtroende, på senaste tiden har jag blivit en sån hemsk människa förlåt för mig, mitt självförtroende är precis det alla vill ha, det är så starkt. men det tar över mig, detta är inte jag. jag är lilla elina utan självförtroende som ber om hjälp i hemlighet. jag kanske har blivit en starkare person, men jag vill inte vara en sån här stark person, det skrämmer mig.

jag brukar vara den som föll ihop i hemlighet för en kille som inte vill ha mig, men nu är det inte längre. ingenting kan vika ner mig längre, ingenting! jag bryter aldrig ihop längre, det finns en längtan inom mig att vara svag. min hjärna får idiotslag ibland, då jag påpekar brister hos andra och glömmer mina egna, jag blir klassad som idiot och detta är inte jag. jag vill vara omtyckt och vet att jag har mina brister, men nog kan man älska någon fast deras brister, för dom som älskar mig älskar misstag. jag vill inte vara mig själv längre, jag vill inte bli skrämd av mig själv. det är nästan så att jag vill gråta..

det är i mitt skrivande som jag hittar mig själv, för jag skriver från mitt hjärta. jag tänker inte vad jag ska skriva, utan det är fingrarna som för sig själv. alla dessa kärleksnoveller som har blivit skrivna, det är på riktigt. riktig kärlek, jag har försökt att få er att förstå känslan jag vill ha ut i skrivandet, men det går inte. jag säger ju det! jag vill vara nära snäpp bättre än bäst. men det är bara en önskan, men ibland tror jag till och med att jag är bättre än bäst, men elina? vad är det med dig? jag vet att jag inte är bäst. jag vet att jag inte ens är bra, men en önskan inom mig kan få mig att drömma mig bort och glömma allt det dåliga jag har. inom mig gör det ont i mitt hjärta, jag vill inte att ni ska tycka synd om mig. men det känns verkligen tomt i mig, jag har aldrig känt mig så tom, det ekar inom mig. jag har försökt ökat mitt självförtroende med allting jag har inom mig, jag har tagit till allt! och visst har jag fått till det. men nu önskar jag att jag kunde få tillbaka allting, för jag gjorde ett misstag. jag har hellre dåligt självförtroende och tror att jag är dålig än att jag är alldeles tom på allting.

jag skriver från mitt hjärta, och alla som läser borde läsa det från sitt hjärta och förstå mig för ett litet tag.. jag önskar bara att jag kunde finnas till hands för allehopa för att jag vill verkligen att ni ser mig som bra, det ger mig bra självförtroende och jag kan bli mitt normala jag igen, för mina vänner! jag behöver bara era åsikter, det är dom som betyder mest. och ni borde veta, att utan er är jag ingenting. jag har nog hittat mig själv igen.

hos mina vänner.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren elojna med Poeter.se id #2815 innehar upphovsrätten